

[Hans Hansen (Rørby).]

dende Strid om den sociale Lovgivning. Udgifterne er slet ikke det væsentlige, og ingen kan naturligvis vide, hvordan Fremtiden tegner sig, men saa meget kan vel siges med Sikkerhed, at med de usikre Forhold, hvorunder vi i Øjeblikket lever, er det mere end nogen Sinde nødvendigt, at der netop er Principper for den sociale Lovgivning.

Jeg har kendt den højtærede Socialminister længe, og jeg har kendt Ministeren længe, før vi saa hinanden her i Tinget; gennem „Sogneraadstidende“, allerede forud for Krigen, har jeg lært den højtærede Minister at kende gennem Ministerens værdifulde Skribentvirksomhed, og jeg kan heller ikke ved denne Lejlighed undlade at udtale en Tak til Socialministeren for det Kæmpearbejde, han har udrettet ved at forenkle og simplificere den sociale Lovgivning. Den højtærede Socialminister har efter min Mening med disse Forslag skrevet sit Navn imellem Rækken af politiske Personligheder, og det er godt, at vi har haft en Mand, som har villet paatage sig det Besvær at tage, jeg kan goft sige, de Klø, som skal og maa tages, naar man gaar ind for en saa stor Opgave. Der er vel neppe noget Omraade, overfor hvilket der kan anlægges flere kritiske Betragtninger end netop den sociale Forsorg. Jeg ved, at den politiske Opfattelse, jeg har, ikke ligger den højtærede Socialminister ret fjernt, og jeg vil ikke sige, at jeg er enig i alt, hvad der staar i disse Forslag, men jeg er fuldt ud klar over, at det var nødvendigt at faa hele dette mægtige Kompleks forenklet, saa der blev faste Rammer at arbejde efter, og det er paa dette Omraade, jeg mener, den højtærede Minister har indlagt sig stor Fortjeneste. Jeg haaber, at den Nød, Erhvervslivet i Øjeblikket er inde i, ikke skal blive af varig Natur, men at vi maa naa frem til at kunne afskaffe den sociale Lovgivning, og saa tror jeg ogsaa, at netop dette, at den sociale Lovgivning er blevet forenklet, vil gøre det lettere at afskaffe den igen, naar den er blevet overflødig.

Munch-Petersen: Dette Forslag indgaar jo som et Led i Kriseforliget, og dets nuværende Udformning blev derfor besluttet sammen med Venstre og de to formelle Regeringspartier; det har ligget i Udvalg et Stykke Tid, for at man kunde faa udarbejdet de mange Ændringsforslag, og er saa endelig forelagt Tinget her — som sædvanlig med stort Hastværk. Naar Lovforslagene kommer frem her i Tinget, er deres

videre Skæbne jo paa Forhaand afgjort, og Behandlingen kan derfor roligt gaa i et stærkt Tempo. De flere Hundrede Ændringsforslag til dette Lovforslag blev først omdelt her i Tinget umiddelbart, før man gik til anden Behandling af Lovforslaget, og det var derfor ganske udelukket for de to Partier, der ikke var repræsenteret i Udvalget, at sætte sig ind i disse Ændringsforslag. Ikke desto mindre morede den højtærede Socialminister sig med nogle ironiske Bemærkninger i Anledning af, at ikke ogsaa det kommunistiske Parti tog Ordet ved anden Behandling, men vi har jo udtrykt vor Mening ved første Behandling og vil ogsaa fremsætte den nu igen, vor Uvillie imod de Principper, der ligger til Grund for dette Forslag.

Det er naturligvis svært for et Parti, der kun har faa Repræsentanter, og hvis Repræsentanter ogsaa er beskæftigede paa anden Maade, hurtigt nok at tage Stilling til alle de Nedskaeringsforslag, der forelægges her i Rigsdagen, det er vanskeligt at følge med i det Tempo, hvori Nedskaeringerne foregaar i vore Dage. Dette Lovforslag hilses jo med Glæde af de to Regeringspartier og af Retsforbundet og hilses ogsaa med Glæde af Venstrepartiet, men Arbejderne har ikke glemt, at der var et Tidspunkt, da danske Arbejdere benævnedes et af de ærede Medlemmer her i Tinget med Ordet „Sulte-Krag“, og Arbejderklassen har heller ikke glemt, at et andet æret Medlem havde en eneste Tale om Tilpasning, hvilket paa Dansk betyder Nedskaering, og Tilslutningen fra dette Nedskaeringspartis Side til det foreliggende Lovforslag gør ogsaa, at man paa Forhaand stiller sig skeptisk overfor dette. Det viser sig da ogsaa, at dette Lovforslag netop er et kapitalistisk Lovforslag, byggende paa de gamle kapitalistiske Principper, de samme Principper, som den tidligere Sociallovgivning byggede paa, men blot indeholdende en Forenkling af disse Principper, en Sammendragning af dem, en Rationalisering. 53 Love er blevet sammenfattet til 3, hvilket naturligvis teknisk kan være uhyre praktisk, og som faktisk betyder en mere rationel, mere fornuftmæssig Ordning, men som, som enhver anden Rationalisering i det kapitalistiske Samfund, netop er en Rationalisering paa Arbejderklassens Bekostning. Det blev sagt af det ærede Medlem Hr. Fr. Andersen (Holbæk A.), Ordføreren for Socialdemokratiet, at Kommunerne faar en Lettelse paa en Snes Mill. Kr. og Staten en forøget Udgift paa 11—12 Mill. Kr., det vil sige en samlet Formindskelse af Udgifterne paa